

ชื่อ พระดวงจันทร์ ฉายา เขมวีโร นามสกุล ศาวงค์ดุษฎี

คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาบริหารการศึกษา

เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๒-๔๕๔-๕๕๗๐

ชื่อ บทความ

ศึกษาทักษะของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

ของนักเรียนมัธยมศึกษา: กรณี ศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

การศึกษาเป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีโรงเรียนทำหน้าที่เป็นหน่วยงานให้การศึกษาเพื่อพัฒนาคนโดยตรง ซึ่งจำแนกออกเป็น ๔ ระดับ คือ อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา หากพิจารณาตามสภาพของผู้เข้ารับการศึกษาในแต่ละระดับแล้ว นักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในสภาพคุณลักษณะเหมาะสมต่อการให้การศึกษาเพื่อให้มีทั้งความรู้และความประพฤติดี จะเห็นได้ว่าครูในโรงเรียนทุกคนมีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษา รวมทั้งผู้บริหารโรงเรียนจะต้องทำความเข้าใจ กับครูในโรงเรียนโดยขอให้ครูทุกคนร่วมแรงร่วมใจอบรมสั่งสอนนักเรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม ดังนั้น บทบาทผู้บริหารยุคใหม่ คือ ผู้บริหารจะต้องรู้จักการนำหลักธรรมทางศาสนามาใช้กับงานบริหารให้มากขึ้น เพราะปัจจุบันคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนไทยเสื่อมลงมากไม่ค่อย มีระเบียบวินัย วัฒนธรรมในทางสร้างสรรค์ก็ต่ำลง ชอบทำลายความสวยงาม ซึ่งหากนำเอาหลักธรรมใช้ควบคู่กับการบริหาร การพัฒนาด้านอื่นๆ ก็จะช่วยขึ้น

จากสภาพสังคมไทยปัจจุบันเกิดปัญหาขึ้นมากมาย เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาโจรผู้ร้าย ปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาความยากจนของประชาชนในเขตชนบทปัญหาชุมชนแออัด เป็นต้น ซึ่งปัญหาดังกล่าว ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศ และปัญหาเหล่านี้เกิดจากการที่คนไทยขาดคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม มีค่านิยมด้านวัตถุมากกว่าด้านจิตใจ นำวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาจนลืมขนบธรรมเนียม ประเพณีไทยของตนเอง จึงเกิดความสับสนวุ่นวายในสังคม ทำให้สังคมไทยไม่สงบสุขเหมือนดังที่เคยเป็นมา เหตุการณ์ดังกล่าวจะแก้ไขได้ต้องให้คนไทยได้รับการศึกษา ซึ่งสถาบันที่ให้การศึกษา จะต้องอบรมสั่งสอนปลูกฝังลักษณะนิสัย โรงเรียนจะประสบความสำเร็จในการปลูกฝังวินัยในตนเองให้ได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ครูจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการที่จะพัฒนาเยาวชนให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าทั้งด้าน

ความประพฤติ และความรู้ ดังนั้น ครูในโรงเรียนทุกคนมีความสามารถในการอบรมสั่งสอน วิชาการต่างๆ ได้ทุกวิชา ด้วยการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ทั้งนี้เพราะครูมีจำนวนจำกัด ดังนั้น คุณธรรมจริยธรรมจึงเป็นวิชาหนึ่งที่ครูทุกคนควรมีความรู้เป็นอย่างดีและสามารถนำมาบูรณาการ กับหลักของความรู้ในวิชาที่สอนได้ทุกวิชา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความประพฤติ โดยเน้นให้ มีคุณลักษณะความดีมีที่ยิ่งหย่อนกว่ากันในทุกวิชา

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน มัชฌมวัดดุสิตาราม ซึ่งมีบทบาทหน้าที่โดยตรงกับการเรียนการสอน ในการจัดการศึกษาเพื่อ พัฒนาการด้านคุณธรรมจริยธรรม ให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน จึงสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการ ปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมให้เกิดขึ้นกับกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยจะศึกษาทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม ที่มีต่อการพัฒนา คุณธรรม จริยธรรมด้าน ทัศนะการกำหนดนโยบาย ทัศนะการจัดสภาพแวดล้อม ทัศนะการเรียน การสอน ทัศนะการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของนักเรียนในโรงเรียนว่าได้ปฏิบัติมากน้อยเพียงใด เพื่อจะนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้ประกอบในการวางแผน ตลอดจนหาแนวทาง ส่งเสริมและพัฒนา คุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษา ให้มีพฤติกรรมเป็นที่ยอมรับและ พึงปรารถนาของสังคมและประเทศชาติสืบต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษา
๒. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้ บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูล เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบ แนวคิดการวิจัย
๒. ใช้กรอบแนวคิดเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย และหา คุณภาพของแบบสอบถาม โดยหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิและนำไปหาค่า ความเชื่อมั่น โดยใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยและนำมาให้คณะกรรมการการ ควบคุมการวิจัย ตรวจสอบและปรับปรุงเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

๓. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้บริหารและครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๐ คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของข้อมูล ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Alpha coefficient)ของครอนบาค(Cronbach)

๔. ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสอบถามที่คณะกรรมการปรับปรุงแล้วเก็บ ข้อมูลจากประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของประชากรเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ ศึกษาทักษะ ของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษา : กรณี ศึกษาโรงเรียน มัธยมวัดดุสิตาราม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ด้านทักษะการกำหนด นโยบาย ด้านทักษะการจัดสภาพแวดล้อม ด้านทักษะการเรียนการสอน และ ด้านทักษะการก จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๕. ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูล นำข้อมูลที่คัดเลือกได้ฉบับที่สมบูรณ์ มาประเมินผล โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าต่างๆ เพื่อใช้ในการวิจัย

๖. ขั้นอภิปรายผล และสรุปผล นำข้อมูลที่ได้มาอภิปรายผล และสรุปเป็นผลการ ศึกษาวิจัยโดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปผลเนื้อหาเสนอเป็นรายงานวิจัยต่อไป

ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดขอบเขตของประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร โรงเรียน มัธยมวัดดุสิตาราม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำนวนโรงเรียน ๑ โรงเรียน ผู้บริหาร ๕ คน ครูผู้สอน ๗๕ คน ครูอัตราจ้าง ๑๖ คน รวมทั้งหมด ๑๐๐ คน

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาทักษะของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อการพัฒนา คุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษา : กรณี ศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม เขตบางกอก น้อย กรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้บริหาร และ ครูผู้สอน จำนวน ๑๐๐ คน การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑๐๐ คน ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน การทดสอบสมมุติฐาน ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่า t-test เปรียบเทียบความแตกต่างอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษา : กรณี ศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม เขตบางกอก น้อย

กรุงเทพมหานคร ในทัศนะทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านกำหนดนโยบาย ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการนิเทศการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในภาพรวมมีการทบทวนต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนมัธยม ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกำหนดนโยบาย มีทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นอันดับแรก รองลงมา ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านทัศนะที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่ให้ความสำคัญน้อย คือ ด้านการนิเทศการเรียนการสอน

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบ ทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษา : กรณี ศึกษาโรงเรียนมัธยม วัดดุสิตาราม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ตามทัศนะของผู้บริหาร และครูผู้สอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ได้แก่ ด้านการนิเทศการเรียนการสอน และด้านการจัดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน

นอกจากนี้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะให้พิจารณา ควรแก้ปัญหาด้านต่างๆ ได้แก่ ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายให้ชัดเจนมากกว่านี้ ที่เกี่ยวกับการเรียน การสอนของครู และกิจกรรมต่างๆที่สำคัญ ควรมีนโยบายให้ชัดเจนมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตามเป้าหมายของนโยบายที่ชัดเจน